

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3221/05
20.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović, Nadežde Radević i Vladimira Tamaša, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, protiv tuženog Republika Srbija, koju zastupa Republički javni pravobranilac, Beograd, rešavajući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 2153/05 od 22.06.2005. godine, u sednici veća održanoj 20.aprila 2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 2153/05 od 22.06.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu V P. broj 7401/04 od 13.12.2004. godine tužba je odbačena.

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 2153/05 od 22.06.2005. godine žalba tužioca odbijena je kao neosnovana i potvrđeno navedeno rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu

Protiv drugostepenog rešenja reviziju je blagovremeno izjavila tužilac, pobijajući ga zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 386. a u vezi sa članom 400. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U sprovedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti.

Tužilac u tužbi koja je sudu podneta 24.09.2004. godine, u skladu sa odredbom člana 106. i 186. ZPP, nije navela šta tužbom potražuje, odnosno šta je njen tužbeni zahtev. Ni po nalogu suda od 13.10.2004. godine da uredi tužbu tako što će navesti šta tužbom potražuje, kao i da dostavi sve potrebne dokaze i tužbu u još jednom primerku, pod pretnjom posledica propuštanja, tužilac nije postupila.

Stoga su nižestepeni sudovi pravilnom primenom odredbe člana 109. stav 4. ZPP tužbu odbacili, dajući razloge koje prihvata i ovaj sud.

Navodi revizije da tužilac tužbom traži naknadu ratne štete, s tim da se tokom sudskog postupka odredi visina štete, ne utiču na pravilnost pobijanog rešenja, budući da se tužbeni zahtev može opredeliti samo u tužbi, a ne u reviziji izjavljenoj protiv drugostepene sudske odluke.

Sa izloženog, a na osnovu člana 393. u vezi sa članom 400. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc